

Praksis på området viser, at der stort set aldrig forekommer sager med kørsel over for gult lys.

Praksis viser endvidere, at i stort set alle frakendelsager resulterede kørsel over for rødt lys i skade (trafikuheld), og i disse tilfælde sker der frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1. Ved påkørsel af fodgænger i fodgængerfelt, høj hastighed, alvorlig personskade og forsættlig rødkørsel kan der endvidere ske ubetinget frakendelse i medfør af § 126, stk. 2, nr. 1.

I tilfælde af fremkørsel mod rødt lyssignal vil der tillige i langt de fleste tilfælde ske frakendelse af førerretten, selv om der ikke er sket skade, men hvor rødkørslen har medført fare for skade. Sagens konkrete omstændigheder, f.eks. langsom fremkørsel, ukendskab til stedet eller krydsets komplicerede karakter, kan dog medføre, at der ikke sker frakendelse af førerretten. Den manglende frakendelse er i disse tilfælde begrundet med, at der konkret ikke skønnes at være tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

b) Kørsel over jernbanespor (§ 5, stk. 2)

Det følger af bestemmelsen, at trafikanter ikke må passere jernbaneoverkørsel, når pligt til standsning er tilkendegivet ved signalanlæg, bomme er lukkede, eller mens bomme lukkes eller åbnes, eller jernbanens personale tilkendegiver, at tog nærmer sig.

Praksis på området er begrænset, men situationen kan sammenlignes med fremkørsel mod rødt lyssignal.

c) Kørsel med for kort afstand til forankørende (§ 15, stk. 3, 1. pkt.)

Det følger af bestemmelsen, at afstanden til forankørende skal afpasses på en sådan måde, at der ikke er fare for påkørsel, hvis køretøjet foran standser, eller dets hastighed nedsættes. Der findes ingen faste regler for, hvor stor en sikkerhedsafstand bagvedkørende skal holde til forankørende. De væsentligste faktorer ved bedømmelsen af dette spørgsmål er hastigheden samt vej- og vejforhold.

I henhold til praksis rejses der alene sigtelse efter bestemmelsen i tilfælde af decideret farlig og hasarde ret kørsel, men ikke i tilfælde af »harmonikasammenstød«, der skyldes for kort afstand til den foran kørende. Praksis viser endvidere, at der i de tilfælde, hvor sigtelse rejses, i langt de fleste sager sker frakendelse i medfør af § 126, stk. 1, nr. 1, og i nogle tilfælde efter stk. 2, nr. 1.

d) Kørsel venstre om helleanlæg (§ 15, stk. 4)

Det følger af bestemmelsen, at kørende skal holde til højre for helleanlæg, færdselsfyrt og lignende, der er anlagt eller anbragt på kørebanen. Kørende kan dog køre venstre om, hvis dette er tilkendegivet ved af-

mærkning, eller indretningen er beliggende på kørebaner med ensrettet færdsel.

Sager om overtrædelse af § 15, stk. 4, forekommer i praksis som oftest i sammenhæng med andre forseelser begået ved samme kørsel, f.eks. overskridelse af hastighedsgrænserne i §§ 42-43 a og uforsvarlig overhaling efter § 21. Det kan derfor være vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang en overtrædelse af § 15, stk. 4, i sig selv vil medføre en frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1.

e) Ændring af færdselsretning og placering mv. (§ 16, stk. 2, og § 18, stk. 1 og 2)

Det følger af bestemmelserne, at kørende før ændring af færdselsretningen i vejkryds, før vending eller bakning i øvrigt, før igangsætning fra kanten af vejen, før vognbaneskift eller anden ændring af køretøjets placering til siden samt ved standsning eller hurtig nedsættelse af hastigheden skal sikre sig, at dette kan ske uden fare eller unødigt ulempe for andre.

Praksis viser, at der kan ske frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1, i disse tilfælde. I de fleste tilfælde har der foreligget skade (trafikuheld). Sagens konkrete omstændigheder, f.eks. væsentlige indicier for, at modparten har kørt betydeligt hurtigere end tilladt eller har udvist betydelig uagtsomhed, kan dog medføre, at der ikke sker frakendelse af førerretten.

f) Overskridelse af spærrelinier ved overhaling (§ 4, stk. 1)

Det følger bl.a. af bestemmelsen, at kørende skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved afmærkning på kørebanen. Afmærkning med spærrelinie betyder efter vejafmærkningsbekendtgørelsens § 44, Q 44, at den angivne adskillelse mellem vognbaner ikke må overskrides eller krydses af kørende, heller ikke ved vending, svingning i vejkryds, indkørsel til ejendom eller lignende. Hvor særlige forhold, f.eks. vejarbejde eller standset eller parkeret køretøj, gør det nødvendigt, kan linien dog overskrides under udvisning af særlig agtpågivenhed.

Praksis på området viser, at der i sager, hvor overskridelsen af spærrelinierne medfører skade (trafikuheld) eller fare for skade for medtrafikanter, altid sker frakendelse. I sager uden skade eller fare for skade for medtrafikanter, sker frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1, når overskridelsen har fundet sted med begge hjulpar og længere end 100 m, og hvor der eventuelt har foreligget mere end én overhaling. I tilfælde med overskridelse af dobbelte spærrelinier på en strækning længere end 100 m er den abstrakte faresituation således tilstrækkelig til en frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 1. Sagens konkrete omstændigheder, f.eks. vejens overskuelighed over en lang strækning